

(2025)

Nro.

254.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 6go Listopada 1795.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 9. Października.

Na Sessyi dnia 7. wielu woyskowych
i Deputowanych Konwencyi weszło do
sali przy okrzykach radosnych. *Letour-*
neur wstąpiwszy na Trybun mówił o od-
niesionym zwycięstwie Republikańców nad
Charettem: „Pod zas, gdy mężni obroń-
cy

L 12

cy wolności w tém mieście tryumfowali nad Royalistami, Republikańskie woyska odniosły zwycięstwo nad *Charettem*, w którym nieprzyjaciele Rzeczypospolitey swoją całą nadzieję pokładali. Jenerał Hoche pomaszerował przeciwko niemu, i opanował różne jego stanowiska. Jego tylna straż chciała się zemścić za poniesione straty, ale tę swoją śmiałość przypłacić musiała znaczną stratą. *Charette* w tej sprawie utracił 400. ludzi, a między temi, sławnego swego Officyera *Guperin*.

W Drugiej Expedycyi maszerowało woysko Republikańskie trzema kolumnami ku głównemu obozowi *Charetta* pod *Belleville*, za zbliżeniem się tego, cała armia Rebellizantów rozpieczętowała się na wszystkie strony, i *Charette* sam schronił się do lasu. „ Potém czynił *Le-tourneur* Relacyę o wezwaniu Kommandanta wyspy *Noirmoutier* Jenerała *Trembley* przez Anglików. Oświadczyli oni iż pomienioną wyspę chcą wziąć dla prawego Monarchy, którego brat Hr. *Artois* znajduje się na ich Flocie. Kommandant prosił w przód o zawieszenie broni na 24. godzin: ale potem odpowiedział: Myśmy przyjęli Republikańską Konstytu-

tucyą i nie uznaiem żadnego innego prawa.

Spiski, które się stały przyczyną zamieszania w *Paryżu* ozionęły i poblizsze okolice tego miasta. Dwieście oszukanych Obywatelów w *St. Germain* maszerowało z 2. armatami do *Paryża*; ale ci rozbrojeni zostali. Inne także Gminowładstwa podobne kroki przedsiębrały. Z tych miar Prezydenci i Prokuratorowie pomienionych Gminowładstw powołani zostali przed kratki Konwencyi, aby się tłumaczyli z swych postępów. Z Listu Reprezentanta *Parcher* okazuje się, że spisek zasięgał aż do *Caen*. Kurjerowie z *Paryża* wysłani, znajdowali wszędzie po drodze rozstawione konie dla siebie. Depesze ich buntownicze okazują projekt wymordowania Konwencyi, ogłodzenia ludu przykrzającego sobie Rewolucyą; Konwencya kazała rozdrukować, i do publicznych podać wiadomości.

Dnia 7. ustanowiła Konwencya Sąd Wojskowy, który ma sędzić herfztów i dowódców buntu dnia 4. 5. i 6. Października. Osoby które na czele były spisku, tudzież Komendanci wojsk, którzy przeciw Konwencyi maszerowali, i na wojska Republikańskie ognia dawać

wać kazali, śmiercią mają być ukarani; nadto współczłonki Kommissyi Egzekucyi, Direkcyi sprzyśniętych, i ci którzy z okien na woyska strzylali, ci, którzy przez pisma zachęcali lud do buntu przeciw Konwencyi, ci którzy od niedawnego czasu przybyli do *Paryża*, i ci nakoniec, którzy z rozmaitych Kancellaryi Kommissyi rządowych przyłączyli się do buntowników w stanie są oskarżenia; dezertierowie którzy się po między niemi znalazli, na 24letnie więzienie w fortecy wskazani być mają i t. d.

Ten sąd woyskowy w 10. dni po zaczęciu swych czynności ma się zakończyć, i zdać wszystkie papiery kryminalnemu sądowi *Paryskiemu*.

Projekt aby wszystkie dotąd mianowania Elektorów w *Paryżu* tych osobliwie lekcyi które do Rebellii wpływ miały, były zniesione, odesłano do Deputacyi. Tym czasem Konwencya wydała Dekret, w którym zabrania się Elektorom wypełnienie Instrukcyi zgromadzeń pierwiastkowych tych osobliwie, które przeciwne są Dekretowi wyboru dwóch trzecich. Elektorowie, którzyby się poważyli podpisywać uchwały sprzeczne temu Dekre-

to-

towi, iako występní przeciwko władzy ludu karani byđź mają.

Podobna kara wymierzona jest i na tych, którzy nieprawnie obrani na Deputowanych poważą się obstawać przy swéy Elekcyi.

Za nieposłuszeństwo i ięcie broni przeciw Konwencyi, skłóśowani zostali grenadyerowie i strzelcy z Gwardyi Narodowej Paryskiej. Wielu Obywateldw z rozmaitych sekcyi, którzy byli sprężyną do Rewolucyi, (między temi znayduie się *Marchena* Hiszpań, który wielkim był przeciwnikiem Konwencyi) zostało aresztowaych. Nadto Konwencya oświadczyła, iż odtąd obywatelom możnieszym żywności rozdawane nie będą.

Pismo iedne Paryskie, następujące wyjaśnia szczeguły wydarzeń dnia 4. 5. i 6. Października. Sekcye buntownicze, które naywięcey ucierpiały w Rewolucyi, są następujące: *Butte des Mulins*, *Lepelletier*, *Theatre Francais*. Ulice zaś na których naywięcey kanonowano, są: *St. Nicaise*, *St. Honore* i w bliskości *Louvre* gdzie młodzież z zielonemi kołnierzami wydarłszy bruk, mocno się była oszańcowwała: musiano użyć tegoż ognia kartaczowego na wyparcie ich z tam-

tamtąd. Grenadyerowie Konwencyi nawzawzięciey na nich nacierali, a uyzrawszy Kompanią z tych Ichmościów złożoną, pytali się: kto idzie? Na co ci odpowiadali: niech żyje honor! że te słowa są hasłem Chouanów, dla tego grenadyerowie wołali na nich: przysuńcie się bliżej Panowie Chouanie! i natychmiast ognia na nich dawali.

Trudno okryślić liczbę ludzi, którzy w smutnych tych dniach życia postradali. To pewna, że wielu z stron obydwóch padło. Tak nazwani Terroryści, albo patryoci 1789. osobliwie ucierpieli w tych zdarzeniach. W przed sili Konwencyi zarazem z nich 32. rannych opatrywały członki Konwencyi. Nektórzy z ran życia dokonali, i ci mają być pogrzebani, na dziedzińcu Pałacu Konwencyi, pod Drzewem wolności.

Sekcyja Lepelletier wydała Konwencyi wszystkie papiery buntownicze i niektórych herasztów, większa część bowiem uniknęła w cześnie z Paryża: i teraz zupełna panuje spokoyność.

Po zwycięstwie Konwencyi widziano na ulicach tysiącami gromadzących się obywatelów, którzy nawzajem sobie wyrzucali nierozmyślność, iż się wdali w

za-

zamieszanie, nieznając sami do tego powodu. Przeklinali mowców sekcyi, ktorzy naysprawiedliwszego potrafiliby obłąkać.

Potém zastanawiali się zad swą nierostropnością, iż bez broni, i ammunicyi śmieli maszerować przeciwko woyskom regularnym opatrzonym w wszystko: i że luboby byli odnieśli zwycięstwo, Francya nie byłaby zyskała na tym, i owszem, te zwycięstwo stałoby się było przyczyną nowego zamieszania i wojny domowej. Uważali oni, że grenadyerowie i Strzelcy Gwardyi Narodowej Paryskiej, na perswazyą zielono-kołnierzewey i warkoczowey młodzieży naywięcey przykładali się do buntu przeciw Konwencyi i t. d.

Kiedy dnia 7. Deputacye Rządowe wydały Dekret, aby Grenadyerowie i Strzelcy Gwardyi Narodowej byli rozbrojeni; i żeby w 3. godzinach każdy z nich oddał broń swoją do Arsenалу; Paryż był świadkiem powolności, która za sprzykrzeniem się tylko ludowi Rewolucyi praktykowaną być może. Ci dumni, a przynajmniej, przypomniawszy sobie ich wychowanie i majątek, nie mało znaczący ludzie w liczbie od 30. do 40. ty-

tyfięcy samey wyborney młodzieży, nie-
śli bez szemrania z pospiechem bron swo-
ią do Deputacyi swych sekcyi, i stali
przed niemi w linii *à la queue* z naywię-
kszą pokorą, i znakami posłuszeństwa.

Wiele pism i gazet Paryskich ustało
znagła po dniu 6. Października. *Courier
republicain* pisał ieszcze dnia 7. swoje
korespondencye, w których się mocno
uskarżał na prześladowanie zielonych
kołnierzów; Ale i ten dnia 8. zaprzestał,
gdyż redaktor iego Xiądz *Ponselin* sprzy-
sieżony niaprzyjaciel Konwencyi uciekł
z Paryża.

W całym teraz Paryżu nie widno
już zielonych kołnierzów ani harcabów.